

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Javni napisi v Ljubljani.

Glasi barona Šveglja peča se v svoji zadnji številki s sklepom mestnega sveta Ljubljanskega, s kojim se je določilo, da ima Ljubljana dobiti izključno samoslovenske javne napise. Pri tem zavija oči kakor farizej pred oltarjem, trdeč, da hočejo mestni svetovalci popolnoma prezreti skoraj 6000 Ljubljanskih Nemcev, kakor tudi po njih zastopano kulturo in oliko. Ošabno dostavlja: „Ljubljanski Nemci hočejo tudi pri tem vprašanju svoje pravice in svojo tisočletno posest braniti. Gospodje iz mestnega sveta pa naj si kličejo v spomin, da je sodba upravnega sodišča dvorezni meč, ki se tudi v meso njihovega naroda lahko prav globoko zaseka. Če se javna vprašanja ne bodo več reševala s stališča pravice in blagohotnosti, temveč izključno s stališča moči in sile, potem prepuščamo razsodnejšim Slovincem, da sklepajo o tem, je li mogoče, da bi njihov narod v stanu bil zmagonosno prestati ta boj in ž njim združene represalije?“ List, ki tako piše, pa se v tistem trenutku zaplete v nasprotje s svojo logiko in s svojo dobrohotnostjo, katero bi rad po Ljubljanskih ulicah razobešal! Takoj, ko je zliil nekaj črnila po beli Ljubljani, prestopi k vprašanju glede Celjskih paralel. Tam pa se popolnoma strinja z ostudnimi sklepi Graškega shoda, ki je, kakor znano, z vso silo se uprl proti znani pravični zahtevi spodnještajerskih Slovincov.

Le-ta zahteva je gotovo pravična in tudi iz stališča dobrohotnosti bi jej morali Nemci pritrditi, kar je pač samo ob sebi umevno. Ali oni hočejo ravno do skrajne meje uporabiti moč in silo, katero čutijo na svoji strani! In taki so Nemci povsod! Kjer imajo moč in oblast, tam so kruti, brezobzirni in neizprosni. Tam pa, kjer so v manjšini, pa hočejo vladati ravno tako, kakor da so v večini! Takoj so pri roki z dobrohotnostjo in tisočletno posestjo, da si nikjer drugod, kjer pridejo sami v poštev, nočejo priznati tako imenovanih historičnih pravic. Res je, da je sodba upravnega sodišča dvorezni meč, ali dvoreznost tega meča nam ne dela nikakega strahu, ker so nas povsod tam, kjer smo v manjšini, že pred omenjeno razsodbo k zemlji potolkli tako, da tudi dvorezni meč ničesar več posekati ne bi mogel. In morda iz stališča dobrohotnosti ni popol-

noma opravičeno, če Slovenci v Mariboru in Celju zahtevajo, da naj preskrbi občina dvojezične javne napise? Če bi pa stopili s tako zahtevo pred dotične mestne svete, bi nas zasramovali Celjski in Mariborski mestni očetje, in gotovo bi ugovarjali, da je tisočletna posest in pravica proti taki slovenski zahtevi!

Kolikor poznamo nazore mestnih svetnikov Ljubljanskih, jih je ob svojem času, ko se je prvič sklepalo o slovenskih napisih v Ljubljani, vodila ne toliko misel, ponižati in tlačiti nemške someščane, pač pa misel, da bodo morda s tem sklepom priskočili na pomoč zatiranim slovenskim manjšinam po mestih, kjer so Nemci v večini. In gospodom, ki stoje za glasilom Ljubljanskih Nemcev, bi svetovali, da naj utihnejo s krikom in hrupom! Še dandanes je mogoča poravnava! Ako Celjski in Mariborski mestni zastopniki sklene, da se napravijo v Mariboru in Celju dvojezični javni napisi, prevzamemo polno poročstvo, da bode mestni svet Ljubljanski preklical svoje dosedanje sklepe ter vpeljal dvojezične javne napise in to z veliko radostjo, ker bi imel pri tem ravno zadostilao zavest, da je dosegel tisti namen, kojega je s svojim postopanjem od pričetka doseči hotel. Barona Šveglja in Hein naj se torej podasta v Maribor in Celje, pa naj ondi iz stališča dobrohotnosti in pravice priborita slovenskemu narodu tisto, kar hočeta Nemcem priboriti v Ljubljani. Dokler so pa razmere take kakor so dandanes, potem pravica v Celju in Mariboru ne more imeti drugega lica, nego ga ima v Ljubljani.

O pisavi slovenskih imen.

Pri proračunski točki „bogočastje“ govoril je dne 25. aprila posl. dr. Gregorčič o važni stvari, namreč o pisavi slovenskih lastnih in krajevnih imen ter priimkov. Rekel je:

„Priznam, da je v tem oziru gledati na neko stabilnost in nepremeljivost, ker bi svojevoljne premembe pisave lastnih imen mogle za dotičnike imeti slabe pravne posledke. Ali to predpostavlja morajo vendar za to stabilnost in nepremeljivost veljati

neke meje. Po moji sodbi je stabilnost v pisavi katerega imena le tedaj zahtevati, kadar je pisava pravilna, sicer pa je pisavo treba popraviti, torej premeniti. Ne govorim o premembi imena, nego le o premembi pisave, pri kateri ostane ime nespremenjeno.

Ta princip je v južnih deželah zlasti po razglasenju narodne ravnopravnosti z drž. osn. zakonom z dne 21. decembra 1867. prišel splošno v veljavo, ne da bi se mu bilo s katerekoli strani ugovarjalo. Vseled tega so se pisala slovanska krajevna in lastna imena po dotični slovanski pisavi, in ne več italijansko ali nemško. Tega načela so se držali upravitelji matice, občinski uradi, politiška, justična in šolska oblastva, rodbine in zasebniki. Pripovedovalo se mi je, kako so se na neki nemški srednji šoli z nemškim ravnateljstvom imena slovenskih dijakov, ki so se prej nemški pisala, uradoma (ex officio) po slovenski pisavi premenila. Ob tem se ni nihče spodtikal, in samo tisti, ki so vzlic svojemu slovenskemu rodu in imenu hoteli veljati za Italijane ali za Nemce, zahtevali in pisali so svoja slovanska imena z nemškim ali z italijanskim pravopisom. Ko so se pozneje v tem oziru v Istri oglašale pritožbe, izdalo je c. kr. ministerstvo notranjih del dne 10. maja 1883. št. 1524 za to deželo naredbo, s katero se je upraviteljem matice naročilo, kako jim je v tem oziru postopati in pod katerimi pogoji smejo pisavo katerega imena popraviti. Tako je bilo na Primorskem.

Na Koroškem pa se stvar drugače razlaga. Koroška deželna vlada misli — citiram doslovno — da bi prememba pisave lastnih imen mogla v bodočnosti imeti nevarne pravne posledke glede imetij in da je torej neopravičljiva.

Kar se dostaja vpisovanja v matice, spada to k politični upravi, in ker je le-te uradni jezik na Koroškem nemščina, je vsa vpisovanja v matice napravljati samo v tem jeziku.

Trditev, da je izključno nemščina uradni jezik političnih oblastev v deželi, v kateri je tretjina prebivalstva slovenske narodnosti, in da je torej vpisovanja v matice opravljati izključno v tem jeziku, je jako interesantna. Žal, da se ne morem obširneje z njo baviti, ker spada v področje ministerstva notranjih del. Ne morem si pa kaj, da bi ne omenil,

LISTEK.

Slovensko dijaštvo na Dunaji

1830.—1869. I.

(Dalje.)

V salonu Val. Pleiweisa, ki je postal središče slovanske akcije, so se naši rojaki shajali z najodličnejšimi Dunajskimi Slovinci, z dr. Dolencem, Miklošičem, Jenkom, Globočnikom, Kozlerjem in Semrajcem, pa z Riegrom in Dvočačkom. Instrukcija deželnega zbora kranjskega je bila sicer ozka, a v tem krogu so našli odposlanci jasna načela in odločne moč, tu so si ustvarili program bodoče narodne politike. V kratkem so sestavili na željo nadvojvode Ivana, ki je zahteval, da se za zedinjeno Slovenijo oglašé tudi nekranjski Slovenci, znani poziv: „Kaj bomo cesarja prosili?“ ter ga razposlali križem slovenskega sveta v 2000 iztislih. Odgovor temu pozivu je bila prošnja cesarju z 11.000 podpisi!

Krog 28. aprila se je končno ustanovilo društvo „Slovenija“ in volilo starosta Miklošiča, podstarosta

Hladnika, tajnikom Globočnika in odborniki Dolenca, Semrajca in Kozlerja. Takoj je razposlala svoje politično veroizpovedanje, obsežajoče zjedinenje in ravnopravnost Slovincov in nerazdružnost „avstrijskega cesarstva“.

Pet dnij poslej je izšla dolgo pričakovana ustava in sedaj je pričela prava agitacija v „Sloveniji“. Razpošiljala je načrte peticij, polemizovala o ravnopravnosti z Anastazijem Grünom, objavila poziv K. Dežmanov proti Frankobrodu, izdala prvi slovenski spis brez cenzure na Dunaji: „Slovenije slobodni zvesti nje sinovi na Dunaji“ iz peresa Lovra Tomana in nemški „Ruf eines Slovenen in Wien an seine Brüder an der Sava, Drava, Soča und der Adria“ iz peresa Jurija Jenka.

Zvesti svojemu programu se seveda Slovenci niso udeleževali posvetovanj v „auli“ o pošiljavi dveh delegatov v Frankobrodski odbor za prosta nemška vseučilišča. Tem zvestejše in češče so se zbirali v svoji društveni sobi na „Fleischmarktu“ nasproti grški cerkvi.

Malo dnij pozneje se je napotila deputacija „Slovenije“ v domovino, da na glavnem torišči samem tem odločnejše zagovarja svoja načela. Do 30. vse-

učiliščnikov, na čelu jim starosta Miklošič, je dospelo 9. maja v Gradec, kjer se je poklonil starosta guvernerju. Na večer so jim priredili graški akademiki v puntigamski dvorani sboj, na katerem se je zbralo nad 300 Slovincov. 10. istega meseca so odšli že proti Ljubljani, ne da bi bili posredili v stvari slovenskih barv, katera je bila provzročila najhujši razpor v tamošnji akad. legiji mej Nemci in Slovinci.

12. maja so bili v Ljubljani, kjer so jih vzprejeli licejski in ranocelniški dijaki s profesorji v reduti in jim prijavili sklepa z dne 2. in 11. maja, v katerih so zahtevali ustanovitve slovenske univerze v Ljubljani. Deputacija jih je pozdravila kot poverjenica Dunajskega vseučilišča in jim izročila dve zastavi, potem pa je šla poklonit se vsem velmožem. Drugega dne, kakor tudi 14. maja sta bila v reduti slovesna shoda „slovenskega društva“, v katerih se je bistveno vzprejel program „Slovenije“. V predvečer odhoda staroste Miklošiča so mu priredili licejnik z narodno stražo še bakljado. Drugo noč z dne 14. do 15. maja je odpotoval ta že na Dunaj, drugi člani deputacije so se pa z večine razkropili po vsem slovenskem ozemlju in agitovali za program

kar se dostaje pisave lastnih in krajevnih imen ter priimkov.

Okrajno glavarstvo v Celovci poklicalo je župana Prosekarja na odgovor, ker je nemško pisavo svojega imena Prosegger, Presegger, Prosseggar, premenil v pravilno slovensko pisavo Prosekar. Da se izogne nadaljnjim šikanam, bil je primoran vložiti prošnjo, naj se mu dovoli prememba imena, da si je šlo le za premembo pisave. Ali se mu je ta prememba dovolila, mi ni znano. Voditelju matic Stibercu se je pretilo z odstavljajem, ker je slovenska imena namesto po nepravilni nemški pisavi pisal po pravilni slovenski pisavi. Začela se je korenita preiskava, ki je trajala nad sedem let.

Pregledale so se matice raznih župnij in primerjale matice iz prejšnjih stoletij.

Posledica tega je bila ta, da se je v vseh teh maticah popravila pisava slovenskih imen tako, kakor so se po listinah pisala v prejšnjem stoletju, upraviteljem matic pa se je zaukazalo, da se imajo držati stare pisave. S to naredbo pa je v nasprotju to, da so se zadnji čas vsi slovenski Tresoglavi predstavili v nemške Schüttelköpfe, ne da bi bila deželna vlada kaj storila.

Hotelo se je premeno pisave imen zmatrati za premeno imen samih in to spraviti mej dejanja prepovedana po kazenskem zakonu. To mnenje je pa v nasprotju z mnenjem odseka za kazenski zakon, ki je v § 444 novega kazenskega zakona sprejel določbo, da prememba same pisave imen ni kaznjiva. Član 19. državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867. O splošnih pravicah državljanov pravi izrecno: „Vsi narodi države so enakopravni in vsak narod ima neoporekljivo pravo, varovati in gojiti svojo narodnost in jezik. Država priznava enakopravnost vseh v deželi navadnih jezikov v šoli, uradu in javnem življenju.“

S to določbo državnega osnovnega zakona se ne vjema, da se slovenska krajevna, rodbinska in hišna imena ne smejo pisati v slovenski pisavi, da se voditeljem matrik zaukazuje, da očitno napačne pisave imen ne smejo premijati in popravljati.

Nasprotno govore tehtni vzroki za to, da se naj voditelji matrik v slovenskih pokrajinah pooblaste, da na prošnjo strank imajo pisavo rodbinskih in hišnih imen tako premeniti, da napačno nemško ali italijansko pisavo zamene s pravilno slovensko.

V tem oziru prosim visoko vlado, da pooblasti župnijske urade v slovenskih pokrajinah, da pri vpisavanju v matrice smejo mnogokrat napačno in nesmiselno pisavo krajevnih, rodbinskih in hišnih imen popraviti po slovenskem pravopisu. Dosedaj navadna pisava naj se pridene v oklepaju. Tako splošno pooblaščenje dalo se je za Istro 1883. leta, kakor je že omenjeno. Samo prosil bi, da se take poprave izvrše brez stroškov, pristojbin i. t. d. Strankam naj se da pravica, da se oglašé pri voditelju matrik, da premene pisavo imen po določenih, katere določi vlada.

Jaz sicer vem, da ta stvar le nekoliko spada v delokrog učnega ministerstva, najbolj v delokrog ministerstva notranjih stvari, ali visoko učno ministerstvo vendar lahko pripomore, da se v sporazumljenju z ministerstvom notranjih stvari izda taka odločba.

„Slovenijin“. Mej tem časom je „Slovenija“ nadaljevala boj proti Anastaziju Gitiu na Dunaji.

Dne 19. maja je prosilo Ljubljansko „slovensko društvo“ vlado, naj da po Dunajski „Sloveniji“ posloveniti zakone; tolik ugled si je bilo pridobilo naše društvo s svojim posetom v Ljubljani.

Ministerstvo pa je 24. maja sklenilo, da uplivno dijaštvo po možnosti spravi z Dunaja, in je z onim dnem zaključilo tekoče šolsko leto na vseučiliščih in politehnikih polnopravno. V noči na 25. maj je razpustilo še akad. legijo. „Aula“ je proti temu ukazu dvignila prapor in pričela upor, in ministerstvo je moralo že po poludnevu istega dne svoj odlok razveljaviti. — Število slovenskih dijakov na Dunaji se je odslej manjšalo od dne do dne: študij ni bilo, pohajkovati pa ni kazalo.

„Slovenija“ se je še udeležila slovanskega shoda v Pragi dne 5. junija, po svojih poverjenikih jur. A. Globočniku in Al. Sparoviču, s katerima so potovali zastopnik graške „Slovenije“ Stanko Vraz, pa A. Grlovič in V. Zelnik. Miklošič je bil tedaj bolehen in se je šel zdraviti na kmete. — Slovenske članove so prideli jugoslovanskemu odseku, kjer se je po njihovem trudu postavilo na dnevni red tudi

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. junija.

Levičarska zmaga.

Komaj se je bila ustanovila koalicija in je prišla koalicijska vlada na krmilo, začeli so levičarji ardit boj zoper bukovinskega deželnega predsednika barona Kraussa. Uspeh tega prizadevanja se je pokazal v včerajšnji „Wiener Zeitung“. Baron Krauss je umirovljen, na njegovo mesto pa je imenovan dvorni svetnik pri deželni vladi v Celovci Leopold grof Goëss.

Ogerska kriza.

Nepopisna radost, ki je zavladala v liberalnih listih, ko je bil imenovan Wekerle ministerskim predsednikom in je Szilagyi ostal na svojem mestu, se je že precej ohladila, čujejo se celo že pesimistični glasovi, da se je kriza le zavlekla, ne pa rešila in da ostaneta Szilagyi in Wekerle le malo časa na krmilu. Včeraj se je ministerstvo predstavilo parlamentu. Wekerle je poudarjal, da je vladni program ostal nespremenjen in potem pojasnjeval postanek in razvoj krize. Rekel je, da je vlada odstopila, ker jej cesar ni dovolil izjaviti, da bi se pomnožilo število dednih članov magnatske zbornice, ako bi ta predlog o civilnem zakonu drugič odklonila, in ker se je kazalo, da krona vladi ne zupa. S tem da se je zopet imenovalo prejšnje ministerstvo, je vprašanje o zaupanju rešeno, vrh tega je krona dovolila vladi izjaviti, da soglašá cesar z vlado glede politične potrebnosti cerkvenopolitičnih predlog in da zmatra za nujno potrebno, da se čim prej kodifikujejo. Upati je torej, da se magnatska zbornica predlogom ne bo več zoperstavljala. Vseled dovoljenja za gorenjo izjavo ni vlada zmatrala za potrebno, zahtevati obljube glede pomnoženja dednih članov magnatske zbornice. O tej nekako dvoumni izjavi se je unela daljša debata. Predsednik neodvisne stranke Justh je precizoval svoje stališče, napadal „tuje, kompetentne faktorje, ki so se vtikali v ogerske zadeve“ in se čudil, da je Wekerle prevzel vlado, ne da bi bil dobil tiste zahteve, radi katerih odklonitve je bil odstopil. Vlada je morala ali resno misliti, da brez tistih garancij ne more izhajati, potem ni bilo prav, da je zopet prevzela krmilo, ne da bi bila dobila garancije, ali pa ni resno mislila, da brez garancij ne more izhajati, potem pa je neodpustno, da je krizo prouzročila. — Grof Apponyi je rekel, da je vladna izjava nejasna in je vprašal, kako to, da je dobil Khuen naročilo, sestaviti novo ministerstvo. Tudi trditev, da soglašá krona z vlado, je dvoumna. Dovoljenje za to izjavo je imela vlada že prej, zahtevi glede pomnoženja članov magnatske zbornice pa se je povsem odrekla. Zato tudi ni verjetno, da bi bilo razmerje mej krono in vlado dobro. Ivanka je vprašal: Ali hoče krona civilni zakon ali ne. Jasnega odgovora ni dobil. — Utis tega nastopa je ta, da vlada ne stoji na trdnem stališču. Nasprotniki se pripravljajo z vso odločnostjo na boj in navdaja jih upanje, da zmagajo.

Vnanje države.

Stambulov in Koburžan.

Koburžan je v strahu, da bi začel Stambulov proti njemu boj in poskušal spraviti ga ob krono. Da ga kolikor toliko potolaži, poslal mu je reskript, v katerem se mu uprav nedostojno laska in ga hvalisa nad vsako mero. Stambulov se je za to priznanje osebno zahvalil, katero priliko je prebivalstvo porabilo v to, da je proti njemu priredilo veliko demonstracijo.

Položaj v Italiji.

Italija se nahaja v obupnem položaju. Crispijeva pogajanja z Brinom so se tudi razbila in sedaj mu ne preostane drugega nič, kakor da stopi pred parlament in zahteva, naj se glasuje o finančnih

predlogah. K tej krizi pridružile so se še druge homatije. V Siciliji, kjer je kruta obsodba poslanca de Felice prebivalstva silno raztogotilo, začel se je zopet štrajk žvepljarjev. Lastniki žvepljekopov so delavcem znižali mezo in na tisoče delavcev trpi strahovito pomanjkanje. Celu vladni listi priznavajo, da se je bati resnih nemirov. — Škandalozna pravda zoper upravitelje Rimske banke tudi ne upliva ugodno na javno mnenje, ki se spozna najbolje iz tega, da je petorica poslancev odložila mandate, da se mesto njih izvolijo obsojeni voditelji Sicilskih delavcev.

Maroške homatije.

Vsled smrti maroškega sultana nastale so v tej državi velike homatije. Nasprotujeta si dva sultanova dediča, Mohamed in Abdel-Aziz in nastala je prava revolucija. Španska je že poslala večjo vojsko v Mellilo, a tudi Angleška in Francoska sta odposlali vojne ladje. Evropsko časopisje je nekako v strahu, da bi zamogel nastati mejnaroden konflikt, Francija pa se boji, da bi eventualna revolucija v Maroku prouzročila v sosednem Algirju večje ali manjše homatije.

Dopisi.

Iz Idrije, 10. junija. [Izv. dop.] (Kdo je naš prijatelj?) Zaslupljeni Idrijski rudarji! Tako bi se mogla imenovati ona peščica rudarjev, kateri so bili tako kratkovidni, da so se podpisali na zahvalno adresi, dano g. Povšetu, ki je bila objavljena v „Slovenici“ dne 8. junija t. l. Prašamo vas, kako se je pa potegnil g. Povše za Idrijske delavce, da je bilo vredno poslati mu adresi? To ve vsako dete, da so naši klerikalci hoteli s tem, ko so g. Povšeta naprosili, da je govoril v zbornici, le oškoditi in če mogoče podkopati veliki ugled, kateri je dobil in še zmiraj ima pri Idrijskih rudarjih g. dr. Ferjančič. Stranka nasprotnikov peša v Idriji čedalje bolj, radi tega se pa tudi poslužuje že vseh tistih raznovrstnih sredstev, s katerimi si umirajoče stranke podaljšajo življenje. Ponudila se je lepa prilika. Vedeli so, da bo g. dr. Ferjančič pri proračunu poljedelskega ministerstva govoril o Idrijskih razmerah. Kaj nam je storiti? so se vpraševali. Usmilil se jih je g. Povše ter v zbornici nekaj površnega o naših razmerah govoril, ni pa navedel nikakih podatkov. Zanimivo je tudi to, ker je svojega predgovornika v zbornici, Rolsberga, preprosil, da sta mesti menjala, in da je na ta način prehitel g. dra. Ferjančiča. A ves trud je zaman! Ugledu g. dra. Ferjančiča ni to nič škodovalo. Tiste, ki so se zahvalili Povšetu, pa prašamo: Zakaj pa niste od vaše strani g. dru. Ferjančiču zahvalne adrese poslali? Ali se ni veliko bolj potegoval za nas kot g. Povše? Potegoval se je za zvišanje dnevne plače, prosil je, da bi se na to gledalo, da bi delavci več ne prišli pod normalno plačo; da bi oni delavci, ki so bili leta 1892 stabilizovani in kateri so že pred več leti kot najemniki pri rudniku delali, dobili žito po nižani ceni tudi za svoje družine, še predno imajo 8 stabilnih let; prosil je dalje, da bi se zopet dajal hišnim posestnikom-rudarjem, katerih je samo v mestu 212, leta 1892 odvzeti stavbinski les, katerega so dobivali po nižani ceni; potegoval se je za povišanje pokojnine rudarjem in njih udovam, katera je itak majhna, da bi kmalo pošteno živeti ne mogli. Pojasnil je tudi stanje rudniških paznikov, kateri so večinoma le v zadnjem razredu, ter prosil za zboljšanje njih gmotnega stanja itd. Vse to je podprl z

vprašanje o združenju Slovencev. Shod je v ostalem obrodil malo sadu in se le prebitro razšel vsled Praških nemirov.

Prišel je čas volitev: 26. junija se je imel sniti ustavodajni državni zbor na Dunaji. Naša „Slovenija“ je zopet prva posegla v volilni boj s priporočilom odličnih kandidatov dne 10. junija, v Ljubljani pa se je osnoval poseben volilni odbor. To je bilo zajedno zadnje dejanje večjega pomena, odslej je jelo na Dunajskem ognjišču ugašati: člani njegovi so šli v domovino na volišča, poznejše razmere pa niso več dovoljevale odločilnih korakov na Dunaji.

Dne 7. julija se je vršila prva seja državnega zbora, v katerem je sedelo mej 383 poslanci 16 Slovencev. Tedaj se je političsko vodstvo razdelilo mej njimi in Ljubljanskim „slovenskim društvom“.

Prvi učinek novega državnega zbora glede vseučilišč je bilo dovoljenje z dne 14. julija, da se smejo poučevati Avstrijci tudi na vseučiliščih v inozemstvu: jedna nezmisljena starina v mrtvih akademskih uredbah je padla! No, Slovenci so se manje brigali za to pridobitev, nasprotno so se bolj in bolj potezali za osnovo slovenskega vseučilišča in sosebno mladina je odločno zastopala ta načrt.

Jeden važen korak je slovensko dijaštvo še pomoglo završiti na vseučiliščih. Dne 20. avgusta sta sklenili avstrijska in laško-ilirska narodnost, da se razideta, ker se je „consistorium“ prelevil v „senat“ in so se poleg drugih tudi prokuratorji narodnostij izobčili iz tega vrhovnega zastopa akademiškega in mesto njih umestili dekani doktorakih kolegijev.

Za „Slovenijo“ je pričela mrtva sezona: peticije, katero je izprožila v maju, še ni bilo na Dunaj, delavnih članov tudi ne, in koncem septembra, dober teden pred oktoberskim prevratom, se je razpustila, ne da bi bila velikansko peticijo, glavno svoje delo, izročila cesarju.

Po 6. oktobru so se zgubljali naši poslanci drug za drugim z Dunaja, s 25. oktobrom, o razpustu državnega zbora, jo je zadnji primahal domov. Mesec dni pozneje se je znašel državni zbor v Kromeržu. Na Dunaji — sosebno na vseučiliščih — pa še vedno ni vladal red: da si je zrušila vlada „akad. legijo“ dne 28. decembra z motivacijo grofa Stadion: „da nositi orožje ni združno z dijaškim življenjem“, vendar pa ni mogla oživotvoriti še v onem času predavanj. (Dalje prih.)

zanesljivimi natančnimi podatki, katerih pa mi prejel od g. Stegnarja, kakor meni „Slovenec“, tudi ne od kakega drugega gospoda, temveč prejel jih je naravnost od nas rudarjev, zakaj le nam samim je stvar najbolj znana. Vsa čast in hvala g. dru. Ferjančiču, kateri se je letos že v drugič tako krepko potegnil za nas v državni zbornici. Hvaležni rudarji in pazniki ne bodo nikdar njegovega delovanja pozabili. Naj njihovi nasprotniki še take spletke zoper njega kujejo, nič ne bodo opravili. Dobro vemo, kdo je naš prijatelj! Našega upanja do g. dra. Ferjančiča nam ne bodo omajali! Onim delavcem pa, kateri tako množtevno izstopajo iz nam nasprotnega tabora (iz „kat. del. družbe“), kateri spoznavajo, da niso na pravi poti, kličemo: Le tako naprej!

Nekateri Idrijski delavci.

Domače stvari.

— (Fran Kosar †) V noči od nedelje na ponedeljek je umrl v lki mariborski kanonik gospod Fran Kosar, prijatelj Slomškov, odločen rodoljub, ki je požrtvovalno podpiral vsako narodno stvar in se z veseljem udeleževal narodnih slavnosti. Deloval je tudi na pisateljskem polju in mej drugim spisal v nemškem jeziku Slomškov životopis. Bodi časten spomin vzglednemu duhovniku in vrlému rodoljubu. Obširnejši spis o pokojnikovem življenju in delovanju priobčimo v kratkem.

— („Narodni dom“) Nadaljevanje rednega občnega zbora društva „Narodni dom“ bode v soboto dne 16. junija t. l. ob 1/2 8. uri zvečer v čitalniških prostorih Dnevni red: 1. Poročilo tajnikovo. 2. Poročilo blagajnikovo. 3. Poročilo pregledovalnega odseka. 4. Volitev jednega člana upravnega odbora. 5. Volitev jednega člana pregledovalnega odseka. 6. Posamezni nasveti in predlogi.

— (Občni zbor kmetijske družbe kranjske) bode, kakor smo že naznanili, jutri četrtek zjutraj ob 1/2 9. uri v mestni dvorani Ljubljanski.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda) Uredništvu našega lista sta poslala: G. Dragotin Žagar, blagajnik deželne blagajnice, 5 kron; g. F. Tr. v Ljubljani 5 kron. Skupaj 10 kron. Žvela rodoljubna darovalca in njiju nasledniki!

— (Vojaške vesti.) Poročnik 17. pešpolka Peter Keki odločil je vsled lastne prošnje svojo šaržo. — Nadporočnika-računovodje Ivan Valenko pri kadru 17. pešpolka in Otmar Glaser pri tukajšnjem artilerijskem polku menjala sta s svojima službama. — Lekarniška akcesista v rezervi Ivan Žnidaršič in Tadej Parasković, oba prideljena tukajšnji vojaški lekarni, premeščena sta k vojaški lekarni v Zagrebu; isto tako tudi lekarniški praktikant Karol Vogel. — Kakor poroča uradni list, bodo odslej kontrolni shodi tudi za brambovce na Trati, namestu v Poljanah nad Škofjo Loko, kjer so bili doslej.

— (Vojaško streljanje.) V petek dne 15. t. m. od 8. ure zjutraj do 3. ure popoldne ima brambovski polk št. 5 vojaško streljanje na strelišči pri Depoli vasi v kamniškem okraju. Mej streljanjem se ne sme stopati na prostor, ki je po vojaških patrolah zaprt. Zarad poškodovanj na polji se je obrniti do dotične komisije, v kateri sta stotnik gosp. J. Žagar 17. pešpolka in nadporočnik R. Jeglič 5. brambovskega polka.

— (Društvo „dijaška in ljudska kuhinja v Ljubljani“) razpošilja ravnokar svoje letno poročilo v slovenskem in nemškem jeziku. Glavne podatke smo že prijavili povodom občnega zbora.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 3. do 9. junija. Novorojencev je bilo 13 (= 21.32‰), mrtvorojenec 1, umrlih 22 (= 35.88‰), mej njimi so umrli za škrlatico 1, za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 2, za želodčnim katarom 1, vsled mrtvouda 1, vsled starostne oslabelosti 2, za različnimi boleznimi 10. Mej umrlimi je bilo tujcev 6 (= 27.2‰), iz zavodov 8 (= 36.3‰). Za infekcijskimi boleznimi so obboleli za škrlatico 3, za vrtico 2.

— (Gostje v Ribnici) Iz Ribnice se nam piše: Na vabilo Novomeških juristov prišlo je v nedeljo dne 10. t. m. do 40 svetnikov, sodnikov, odvetnikov in notarjev v Ribnico, da se spoznajo in pogovorijo o svojih stanovskih zadevah. Gostom so na Ribniškem kolodvoru pripele nežne roke šopke

na prsa. Pri obedu v salonu g. Arkota so svirali tukajšnji tamburaši, ki prav lepo napredujejo. Po obedu so prišle gospe, gospice in tržani na Arkotov vrt, kjer smo se prav dobro zabavali. Proti večeru spremili smo svoje goste do Orteneka. — Pri ločitvi dali smo si besedo, da se 15. prihodnjega meseca v Rudolfovem zopet vidimo.

— (Pevsko društvo „Zvon“) priredi v nedeljo dne 17. t. m. koncert v šolskih prostorih v Šmartnem pri Litiji. 1.) Jos. Hayda: „Stvarjenje št. 4“, zbor in samospjev s spremljevanjem harmonija in godal. 2.) I. Bartl: „Novinci“, moški zbor. 3.) H. Volarič: „Glasi mili“, dvospjev. 4.) A. Förster: „Oj z Bogom“, narodna. 5.) A. Nedved: „Veseli pastir“, mešani zbor. 6.) A. Nedved: „Srce sirota“, moški zbor s samospjevom za tenor. 7.) I. Bartl: „Potok“, mešani zbor. 8.) A. Förster: „Ljubici“, mešani zbor. 9.) Jos. Haydn: „Stvarjenje“, zbor in trospev. Vstopnina: Sedeži 1. in 2. vrste à 80 kr.; 3. do 5. vrste à 60 kr.; 6. do 8. vrste à 40 kr. Stojišča 30 kr. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Čisti dohodek namenjen je revnim šolarjem, torej se je nadejati prav obilne udeležbe.

— (Zgradbo novega zidanega mostu čez Bistrico v Kamniku) je prevzela firma Filip Zupančič in Knez v Ljubljani za 21.000 gld. Zgradba se takoj prične.

— (Očesna (egiptovska) bolezen ali „trachom“) prikazala se je zadnje dni na samo mej šolsko mladino v Kranji, nego tudi v Primskovem pri Kranji. Dase bolezen ne razširi, ukrenil je c. k. deželni šolski svet v sanitarnem oziru vse potrebno.

— (Nova sirarnica.) Piše se nam: Dne 11. t. m. pričela je svoje delovanje nova sirarnica na Petkovcu poleg Rovt, in sicer pod voditeljstvom izvežbanega sirarja Ig. Hladnika. Pred vsem izdelovalo se bode fino namizno surovo maslo ter limburški sir, in to v paketih 1/4 kg teže, kos po 14 kr. — Poskusi ki so se s to vrsto sira napravili, obnesli so se nad vse dobro. — Razpošiljalo se bode oboje to blago proti poštnemu povzetju, in sicer od dne 1. avgusta t. l., dalje. Naslov za upanja naročila: „Sirarnica na Petkovcu, p. Rovte (Gereuth) Notranjsko.“ — Vodstvo nove, po najnovejših strokovnih predpisih urejene sirarnice, ima v rokah bivši učenec sirarnice v Bolzanu na Tirolskem. Gotovo se jej torej ne bode manjkalo domačih in unanjih naročil!

— (Iz logaškega okraja) se poroča, da že davno ni bilo toliko zajčjega zaroda, kakor letos. Po noči kar vse mrgoli po — zeljnatih njivah in detelji. Logaški „lovski klub“ bi imel tu dovolj posla.

— (Slovenska večina v Šoštanju.) Kakor znano, so pri poslednjih občinskih volitvah v Šoštanju, ki je doslej imel nemški občinski zastop, zmagali prikrat Slovenci. Stvar se je vsled ugovora nemške stranke nekoliko zavlekla. Te dni pa je novi občinski zastop po storjeni obljubi prišel svoje delovanje in s tem je stvar konečno rešena. Omenjeni ugovor ni bil utemeljen in torej tudi ni mogel imeti uspeha. Zmagala je konečno pravična narodna stvar. To pa daje nemškim listom povod, da svaré svoje pristaše, naj se ne dajo oplasiti pri volitvah in naj vztrajajo do konca, češ, da v Šoštanju so se umaknili prezgodaj z volilnega bojišča. S tem so omogočili zmago Slovencev in prouzročili, da se je tudi Šoštanj pridružil dolgi vrsti onih krajev, ki so v poslednjih letih zamenjali nemški občinski zastop s slovenskim. Mi pravimo le toliko, da, ako bodo Slovenci odločni in delavni, vrsta teh krajev še dolgo ne bode sklenjena. Marsikatero zavetišče štajerskih renegatov utegne dobiti s časoma slovensko lice.

— (Prepovedano uvažanje živine.) Deželna vlada v Celovcu je prepovedala uvažanje živih goved, koz in prascev iz Zagrebške in Modruške županije in iz mest Zagreb, Karlovac, Sisek, Petrinja, Kostajnica in Bakar na Korško, ker je v teh krajih razširjena kuga na parkljih.

— (Okrajni šolski nadzorniki za Istro) Včerajšnji Dunajski uradni list objavlja imenovanja okrajnih šolskih nadzornikov istrskih za novo funkcijsko dōbo. Imenovani so in sicer: za slovanske in slovansko-italijanske šole šolskih okrajev Pazin, Pulj in Poreč glavni učitelj Štefan Križnič v Kopru; za slovanske šole šolskega okraja Volovsko nadučitelj Fran Uršič v Volovskem; za slovanske in slovansko-italijanske šole šolskega okraja

Koper glavni učitelj Josip Kožuh v Kopru; za slovanske in slovansko-italijanske šole šolskega okraja Mali Lošinj vadiški učitelj Pavel Skopinčič v Kopru. Za italijanske šole pa so imenovani okrajnimi šolskimi nadzorniki: nadučitelj Nikola Prodomo v Rovinju, vadiški učitelj Fran Orbanich v Kopru, kanonik Ivan Pesante v Poreču in ravnatelj navtične šole Evgen Gselich v Malem Lošnju.

— (Razpisane službe.) Pri c. k. pošt-nem uradu v Radni je izpraznjeno mesto odpravitelja. Letna plača znaša 300 gld., uradni pavšale 80 gld., manipulacijska pripomoč 120 gld., letni pavšale 200 gld. za dvakrat na dan mej Radno in Sevnico hudečega poštnege sela in 950 gld. za vsak dan jedenkrat mej Mokronogom in Sevnisko železniško postajo vozečo pošto. Jamščine je položiti 300 gld. Prošnje v treh tednih pri poštnem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu. — Na jednorazrednici v Št. Lambertu je razpisano učiteljsko mesto z letno plačo 450 gld., oziroma 360 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 15. julija pri okrajnem šolskem svetu v Litiji.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Preganjane Rumunov.) Madjarom ne zadošča, da političnimi pravdami proganjajo rumunske rodoljube. Zdaj so začeli segati še po drugih sredstvih. Po receptu, ki se je svoje dni poskušal že na Hrvaškem, hočejo ugonobiti nasprotnike. Kološka odvetniška zbornica je suspendovala znanega vodjo rumunske narodne stranke dr. Julija Coroiaru-ta in ga je sodišče obdolžilo ponarejanja dokumentov. V Kološu pa se je pričela včeraj pravda proti 14 duhovnikom, ki so v „Tribuni“ prijavili pozdrave obsojenim rumunskim rodoljubom. S takimi sredstvi pa Madjari gotovo ne bodo udušili rumunskega gibanja.

* (Rodbinska drama.) V Budimpešti iz- vlekli so iz Dunava trupla mlade ženske in treh otrok. Otroci so bili privezani z vrvo k truplu ženske. Dognalo se je, da je nesrečnica, žena ubozega delavca, umorila otroke in sebe iz obupnosti.

* (Takozvani črepinjski stolp pri Nišu) v Srbiji se bode pokril z veliko baziliko, ki se bode zgradila nad njm. Ta stolp je spomin na turško krvoločnost. Zgradili so ga Turki l. 1809 in vzdali vanj črepinje 592 ubitih Srbov. Odtod izvira njegovo ime.

Književnost.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 11 to-le vsebino: Voditelj ni — slovanskih; — Židovstvo, politika in Slovani; — Iz poezij Prešernovih; — Sloga; — Protivnicima; — Gospojici A. K.; — Lav i lavica; — Romantizam; — Literarno pismo; — Iz moga dnevnika; — Ruske drobtinice; — Ogled po slovanskem svetu; — Književnost.

— „Vienac“ ima v št. 23. to-le vsebino: Radmilović, poviest, napisao Ksaver Šandor Gjalski; — O pjesništvu, poslanica Horatijeva Pisonima; — Grčka priča o Proknu i Filomeli kod Hrvata; — Glasi iz tamnice, spjevao Mirza Sadik, na hrvatski preveo Mirza Safet; — Djevica Orleanska, povjesna crta, piše dr. Dane Gruber; — Listak. — Sliki: Makljeni v Trstenovu; — Obsada Zadra godine 1346.

Brzjavke.

Gorica 13. junija. Občinski svet je zavrgel slovensko prošnjo, naj se na občinske troške ustanove slovenske ljudske šole.

Dunaj 13. junija. Ministerski predsednik knez Windischgraetz je bil danes pri cesarju v avdijenci.

Pariz 13. junija. Skoro v celem Maroku so nastali nemiri. Neki francoski kurir je bil napaden in oropan. Vzela se mu je tudi diplomatska korespondenca, katero je imel pri sebi. Francija bo zahtevala zadoščenje.

Bruselj 13. junija. Kralj je pozval ministerstvo, naj takoj razpusti poslansko zbornico ali pa naj odstopi. Vlada je sinoči v zbornici izjavila, da jo koj razpusti, čim se reši proračun.

Bruselj 13. junija. Policija je ujela v Brueggeu znanega anarhista, lažibarona Sternberga.

Madrid 13. junija. V provincijah Granada in Almeria je bil včeraj silen potres. Mnogo vasij zrušenih, več osob ubitih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Fujci:

12. junija.

Pri **Slonu**: Reif, Kreiner, Fischer, Potykar, Werner, Grader, Boshan z Dunaja. — Mitzky iz Maribora. — Trost iz Celovca.

Pri **Malič**: Dr. Krukel, Schwarz, Grünhut, Figdor z Dunaja. — Kohn iz Prage. — Rossi iz Gorice. — Kopecky iz Beljaka.

Pri **avstrijskem cesarju**: Exler iz Kamnika. — Texter iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

10. junija: Ivana Kramer, kovačeva vdova, 61 let, Kravja dolina št. 11.

11. junija: Adolf Požlep, delavčev sin, 3 ure, Dunajska cesta št. 36.

V deželni bolnici:

9. junija: Jernej Kramar, posestnikov sin, 14 let. — Jožef Hutter, delavec, 48 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. junija	7. zjutraj	729.1 mm.	9.2° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	727.7 mm.	16.8° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm
	9. zvečer	729.7 mm.	10.4° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 12.1°, za 6.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 13. junija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld. 20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	„ 20	„
Avstrijska zlata renta	120	„ 70	„
Avstrijska krona renta 4%	97	„ 90	„
Ogerska zlata renta 4%	120	„ 65	„
Ogerska krona renta 4%	95	„ 10	„
Avstro-ogerske bančne delnice	994	„ —	„
Kreditne delnice	349	„ 50	„
London vista	125	„ 15	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	„ 32 1/2	„
20 mark	12	„ 27	„
20 frankov	9	„ 97	„
Italijanski bankovci	44	„ 90	„
C. kr. cekini	5	„ 91	„

Dné 12. junija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147	gld. 25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	„ —	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	„ 75	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	„ 25	„
Kreditne srečke po 100 gld.	195	„ 75	„
Ljubljanske srečke	24	„ 30	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	„ 25	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	152	„ 25	„
Tramway društ. velj. 170 gld. a. v.	2.9	„ 50	„
Papirnati rubelj	1	„ 34 1/4	„

Dve meblovani sobi

se oddasta v najem v I. nadstropji na Francovem nabrežji št. 17. (659-1)

Jednonadstropna hiša

s prodajalnico z mešanim blagom

vred, s tremi sobami, z vrtom, živinskim in prešičjim hlevom, poleg glavne ceste, jedno uro od Trebajske železniške postaje na **Dolenjskem**, dá se s **1. septembrom** v najem. — Natačeneje pové iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (656-2)

2 parna stroja

s 30, oziroma s 50 konjskimi silami, in

parni kotel

oddajo se zaradi preotvorjenja tovarne. Stroja in kotel so še v prometu na ogled

Vpraša naj se v paromlinu v Celji, Štajersko. (632-2)

Štajerska deželna Rogaška slatina.

Tempeljski- in Styria-vrelec.

(526-2)

Sveža polnitev iz novozgrajenega rova z direktnim dotokom vrelea.

Ta kiselica, od nekdanj velike koristi zlasti proti boleznim prebavnih organov, tudi najprijetnejša osvežujoča pijača,

se ne sme zamenjavati

z raznimi drugimi kiselici, ki se pod imenom „Rogaška kiselica“ (Rohitscher) spravljajo v trgovino.

Dobiva se pri oskrbnistvu vrelea v Rogatec-Slatini; v Ljubljani se dobiva jedino v glavni zalogi za Kranjsko pri Iv. Lininger-Ju.

C. kr. glavno ravateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curli, Geneva, Pariz, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vaze, Eger, Karlovo vaze, Francovo vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curli, Geneva, Pariz, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vaze, Eger, Francovo vaze, Karlovo vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Geneva, Curliha, Bregenza, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneva, Curliha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lienza, Pontabla, Trbiža.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak z Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
„ 9. „ 05 „ popoldne „ „
„ 6. „ 50 „ zvečer „ „
„ 10. „ 10 „ zvečer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. 4-131)
„ 11. „ 15 „ popoldne „ „
„ 6. „ 30 „ zvečer „ „
„ 9. „ 55 „ zvečer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Pekarija in branjarija

se takoj odda.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (658-1)

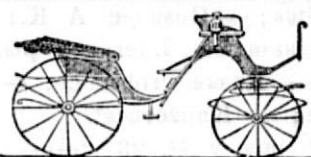
Zahteva naj se povsod:

(158-19)

Doering-ovo milo

najboljše milo svetá!

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

F. Wisian

sedlar

v Ljubljani, Rimska cesta št. 11

priporoča svojo zalogo gotovih

„landauerjev“, koleselnov in na pol pokritih voz

in izdeluje vsa v njegovo stroko spadajoča dela po najlepšem slogu in nizki ceni. (651-1)

Preselitev slikarskega ateljeja!

Udano podpisani uljudno naznanjam slavnemu občinstvu, da sem se preselil

v drugo nadstropje hiše barona Cojza na Bregu.

Vhod v moj atelje je v Križevniških ulicah št. 12.

Priporočuj se p. n. naročnikom, beležim z najodličnejšim spoštovanjem

L. Grile

akad. slikar.

(639-2)

Izjava.

V varstvo mojim p. n. naročnikom, kakor tudi v obrambo daleč na okrog slovečih izvrstnih izdelkov lastnega paromlina, izjavljam, da dosihdob nisem otvoril pod svojim imenom niti v Kočevji niti kje drugod na Dolenjskem zaloge svoje moke in drugih mlinskih izdelkov.

Da se vsakdo varuje škode in prevarjenja, priporočam mojim p. n. naročnikom, da blagovolijo meni namenjena naročila pošiljati le naravnost meni v Jarše-Mengi ali pa v mojo zalogo v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18, ker razpošiljam svojo pristno in izvrstno moko in druge izdelke lastnega mlina le naravnost iz mlina ali od gori omenjene zaloge v Ljubljani.

Z odličnim spoštovanjem

Peter Majdič

posestnik mlina s parom in turbino

v Jaršah pri Mengšu.

(632-2)

V varstvo mojim p. n. naročnikom in v obrambo dobrega glasu izdelkov mojega paromlina, ki slujejo daleč na okrog, objavljam, da dosihdob nisem otvoril niti v Kočevji ali v Rudolfovem niti kje drugod na Dolenjskem zaloge svoje moke in drugih mlinskih izdelkov.

Da se vsakdo varuje škode ali prevarjenja, priporočam vsem p. n. naročnikom, da blagovolijo meni namenjena naročila pošiljati le naravnost pod mojim naslovom v Celje, ker razpošiljam svojo pristno in izvrstno moko in druge izdelke le naravnost od lastnega paromlina v Celji.

Z odličnim spoštovanjem

Peter Majdič

posestnik parnega mlina

v Celji, Spodnje Štajersko.